

POZDRAVNI GOVORI

Prof. Tomislav Špoljar,
dekan Visoke defektološke škole
Sveučilišta u Zagrebu

Drugarice i drugovi!

Osobita mi je čast kao dekanu Visoke defektološke škole zagrebačkog sveučilišta što mogu u ime ove institucije da pozdravim rad Jugoslavenskog simpozija o rehabilitaciji osoba s oštećenim sluhom. U ime Visoke defektološke škole, koja je inicijator i saučesnik u organiziranju ovog simpozija, smatram svojom dužnošću da pozdravim i izrazim zahvalnost organizatorima i njihovim predstavnicima u organizacionom odboru, koji su uloživši i truda i napora uspjeli ovu korisnu zamisao da ostvare; predavačima, našim eminentnim stručnjacima koji su se spremno prihvatili da izlože na simpoziju rezultate svojih istraživanja u korist unapređivanja rehabilitacije osoba s oštećenim sluhom i svim učesnicima, osobito gostima koji će svojim učestvovanjem jednako pridonijeti uspjehu ovog simpozija. Posebno ovom prilikom želio bih izraziti zahvalnost svim predstavnicima naših najviših organa, predstavnicima naučnih ustanova, predstavnicima društvenih organizacija koji su se blagonaklono prihvatili članstva u počasnom odboru na čelu s predsjednikom tog odbora, predsjedniku Sabora drugu Krajačiću, koji su svi time priznali i važnost i društveni značaj ovog simpozija.

Drugarice i drugovi, smatram da je posebni značaj simpozija u tome, što se na njemu prvi puta u jugoslavenskim razmjerima i na jednom visokom nivou razmatra problem rehabilitacije osoba s oštećenim sluhom i sa svih odgovarajućih aspekata, s medicinskog, fonetskog, pedagoškog, psihološkog i drugih. To će bez sumnje omogućiti, kada se problem sagledava ovako svestrano i u cjelini sa svim svojim suprotnostima u dijalektičkom procesu, donošenje zaključaka koji će predstavljati sintezu rezultata dosadašnjih istraživanja, a koji znače i treba da znače novo, napredno, naučno i suvremeno u rješavanju problema rehabilitacije osoba s oštećenim sluhom, dakle gluhih i nagluhih. U rješavanju ovog problema, u skladu sa stupnjem našeg društvenog razvitka i društvene materijalne baze, rehabilitacija postaje društveni zahtjev i pravo osobe s oštećenim sluhom kako sa gledišta socijalističkog humanizma, tako i sa društveno-ekonomskog aspekta. Stoga želim uspjeh u radu ovom prvom Jugoslavenskom simpoziju o rehabilitaciji osoba s oštećenim sluhom i postizanje rezultata koji će biti od koristi i za teoriju i za praksu u rješavanju ove problematike. Na kraju želim predavačima i učesnicima simpozija iz drugih mjesta i drugih republika ugodan boravak u Zagrebu.

Prof. Slavko Macarol,
rektor Sveučilišta u Zagrebu

Druže predsjedniče, drugarice i drugovi!

Meni je osobita čast što su me organizatori pozvali da prisustvujem ovom simpoziju, a s druge strane ugodna mi je dužnost da simpozij pozdravim u svoje ime i u ime Sveučilišta u Zagrebu. Visoko humano djelovanje stručnjaka koji se bave rehabilitacijom osoba s oštećenim sluhom s jedne strane, a s druge strane izrazito interdisciplinarna djelatnost naučna i stručna na tom polju daje ovom simpoziju osobiti značaj.

Uvjeren sam da će baš radi kompozicije ovog simpozija koji je interdisciplinarno postavljen, gdje će biti iznijete najnovije metode u djelovanju stručnjaka na rehabilitaciji osoba s oštećenim sluhom, dati tom simpoziju osobiti karakter i taj simpozij bit će, nadam se, novi poticaj za bolje, intenzivnije djelovanje stručnjaka na tom polju. Radi toga želim ovom simpoziju puno uspjeha u daljnjem radu.

Dragoljub Vukotić,
predsjednik Svjetske federacije gluhih i
predsjednik Saveza gluhih Jugoslavije

Drugarice i drugovi!

Veoma sam počašćen što mi se pružila prilika da u ime Saveznog odbora Saveza gluhih Jugoslavije pozdravim prvi Jugoslavenski simpozijum o rehabilitaciji osoba s oštećenim sluhom. Radujem se što ovaj visoki skup, kojemu mi sada prisustvujemo, uzima odgovoran i značajan rad kao što je naučno raspravljanje o rehabilitaciji lica s oštećenim sluhom.

U našoj zemlji za održavanje takvih skupova još i ranije se osećala velika potreba. S obzirom na dinamičnost razvoja našeg društva i sve izrazitiji stručni tretman problematike gluhih i nagluhih lica u našoj zemlji, broj od 50.000 gluhih i gluvonemih i oko 200.000 nagluhih lica, koliko ih prema postojećim podacima ima, nesumnjivo predstavljaju ozbiljan problem, čijim se rešavanjem moramo zajedničkim snagama posvetiti.

Savez gluhih Jugoslavije stoji na stanovištu da — s obzirom na velike potencijalne mogućnosti naše zajednice koja se svestrano brine o slušno hendikepiranim licima — treba da je naš rad posmatran sa različitih aspekata, te da ga koordiniramo i stvorimo još povoljnije mogućnosti za kompleksniju rehabilitaciju slušno hendikepiranih osoba. Ta se stvar može postići odgovarajućom saradnjom, kooperacijom i podelom rada, imajući u vidu da je sama rehabilitacija vrlo širok pojam i da zahteva svestranije obrađivanje sa svih aspekata da bi se jedna osoba sa uspehom potpuno rehabilitovala i uključila u društvo kao koristan i produktivan član društvene zajednice.

Savez gluhih Jugoslavije će sa svoje strane kao i dosada ulagati najviše napore da sarađujući sa svim zainteresovanim stručnim i naučnim ustanovama i pojedincima u našoj zemlji dade doprinos koji će biti od koristi u rehabilitaciji slušno hendikepiranih lica naše zemlje.

Zeleći simpozijumu plodan i uspešan rad koristim ovu priliku da vam u ime Saveza gluvih Jugoslavije i njegovog članstva uputim najsrdačnije pozdrave sa željom za potpuni uspeh u radu simpozijuma.

Obren Pavičević,
predsjednik Saveza društava defektologa Jugoslavije

Drugarice i drugovi!

Ispred Saveznog odbora Saveza društava defektologa Jugoslavije pozdravljam prvi Jugoslovenski simpozij o rehabilitaciji osoba s oštećenim sluhom.

Više od 2000 defektologa Jugoslavije učlanjenih u naš Savez sa pažnjom prati izvesna strujanja u oblasti vaspitanja i obrazovanja omladine ometene sluhom i otuda oni, moram da podvučem, sa umerenim optimizmom pozdravljaju ovaj skup očekujući od njega da odgovori na pitanje — šta simpozij za našu praksu znači, odnosno šta doprinosi jugoslovenskoj praksi?

Već sama činjenica da je došlo do ovog sastanka, da je simpozij okupio sve najeminentnije naše naučnike i stručnjake iz ove oblasti i da je po tematici koju obrađuje odraz savremenih i modernih gledanja na probleme gluvoće, pokazuje napredak i pruža izvesnu garanciju da će se u ovome i dalje ići, ali bez pretenzije da će simpozij odjednom razrešiti sve nastale probleme i dati konačan recept, što nije ni moguće ako se ima u vidu brz razvoj nauke, u prvom redu elektrotehnike.

Poznato je da je gluvoća sa svim njenim posledicama vrlo kompleksan i složen problem i da se procesi desurdezicije, demutizacije, vaspitanja i obrazovanja, profesionalnog i konačnog uključivanja gluvih u život, ne mogu posmatrati i rešavati potpuno izolovano jedan od drugoga. Za uspešno rešavanje ovog posla potrebna je najuža saradnja raznih profila naučnika i stručnjaka jer univerzalni ne postoji.

U načinu prilaženja i rešavanja pojedinih problema gluvoće postoje izvesne razlike i to ne samo kod nas nego i u ostalim delovima sveta i ne samo danas nego od skoro same pojave izučavanja ove oblasti. To se mora očekivati i toga nisu pošteđene ni ostale oblasti. To je samo jedna stalna borba jednog stanja i novoga koje dolazi.

Otuda se naši specijalni pedagozi moraju boriti protiv dosadašnjih prevaziđenih formi u rehabilitaciji gluvih i tražiti nove mogućnosti, a isto tako biti obazrivi u slučaju pojave divljenja ma sa koje strane dolazilo, improvizacije i jednostranog prilaženja problemu gluvoće jer svako uvođenje novina, kada je reč o specijalnom školstvu i kako nas dosadašnje iskustvo uči, bez prethodne pripreme, bez naučne analize i proverene prakse, bez okupljanja svih stručnjaka, u prvom redu specijalnih pedagoga kao najbrojnijih i najodgovornijih jer su se za taj rad stručno osposobljavali u specijalnim kadrovskim školama, nije u potpunosti donelo očekivane rezultate.

Na kraju podvlačim da je Savez defektologa Jugoslavije pružio punu pomoć za organizaciju ovog simpozija i da će ubuduće pozdraviti svaku sličnu akciju.

Simpoziju želim uspešan rad.